

Mustafa Sıddık Uslu Bir Örnek Öğretmen

– EDİP GÜL · 12 Eylül 2024

Mustafa Sıddık Uslu Bir Örnek Öğretmen

Mustafa Sıddık Uslu Bir Örnek Öğretmen

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTwee

MUSTAFA SİDDİK

ismail karaosmanoğlu

AnasayfaHakkımdaŞiirlerimYazılarım

MUSTAFA SİDDİK USLU (Bir üstün ahlak sahibi örnek muallim)Neredeyim? MUSTAFA SİDDİK USLU (Bir üstün ahlak sahibi örnek muallim) yazısı

YazıMUSTAFA SİDDİK USLU (Bir üstün ahlak sahibi örnek muallim) ismail karaosmanoğlu

2 Aralık 2023 Cumartesi

210 okunma

Mustafa Sıddık Uslu Bir Örnek ÖğretmenBeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweeMUSTAFA SİDDİK USLU(Bir üstün ahlak sahibi örnek muallim)İzmit İmam Hatip Lisesinin ilk öğrencileri olan bizler despot bir idare anlayışından sonra son derece demokrat bir müdürle karşılaştık. Artık saçlarımız sıfıra vurulmayacaktı. Merdivenlerden süzülerek çıkan Yeni Müdür oldukça güzel giyimli biriydi. Saçları düzgün taranmıştı. Konuşması tam bir beyefendi havası veriyordu.Ne günlerden geçmiştik Allahım. Okulda tam bir terör havası estiriliyordu. Girişte yapılan sıkı kontroller, başımıza taktırılan kasketler. Yoğun bir askeri disiplin altındaydık. Saçlarımız en fazla 3 numara olacak, alaburus olmayacaktı. Buna uymayanlar okula alınmıyor, alaburus saçlara makas atılıyordu.Elbise tek tipti. En ufak değişiklik göze çarpıyor, cezalandırılıyordu. Dayak gırla gidiyordu. İdareciler kral, öğretmenler despottu. Dersler ağır, sınavlar zordu. Öğretmenler dipnotlardan soru soruyorlardı.Geçer not almak için günü gününe çalışmaktan, kelime kelime ezberlemekten başka çare yoktu. Öğretmenler ani sözlü ve yazılı sınavları yapıyor, en zor sorular sorarak sıfırı basmaktan büyük haz alıyorlardı. Bizi adeta düz duvara tırmandırıyorlardı.Her sabah dışarda sıra oluyor, uygun adım marşla sınıflara giriyorduk. Tam bir robot olarak yetiştiriliyorduk.İşte tam böyle bir ortamda idare değişikliği oluyordu. Bir beyefendi nur topu gibi bir müdürümüz olmuştu. Samsun İmam Hatip Okulu Müdürlüğünden gelmişti buraya. Eski müdürümüz görevden alınmıştı. Kısa zaman sonra onu ilimiz müftülüğünde vaizliğe atanmış olarak gördük.Yeni Müdürümüzün adı Mustafa Sıddık Uslu idi. Onu daha ilk günden sevmeye başlamıştık. Hadis dersimize giriyordu. Sınıf onun kişiliğine büyük saygı duyuyordu. Çünkü O da bize saygı duyuyor ve bunu oldukça

güzel bir şekilde hissettiriyordu. Giyimi, yürüyüşü, bakışları, tarzı ve tavıyla tam bir beyefendi.Hiçbir öğrenciyi azarlamıyor, kimsede kusur aramıyordu. Hep iyi ve güzel olanı görüyor, takdir ediyordu. Tam bir beyefendi. Maraş beyefendisi. İstanbul beyefendisi gibi.Onun kişiliğiyle kendimize saygı duymaya başlamıştık. Hatta bize saygı duymayan öğretmenlere... Sevgiden hiç bahsetmeyeceğim. Öğrencisine saygı duymayan öğretmen onu sevmiyordur bence.İşte biz Onun şahsında saygıyı öğrendik. Biz Onun sayesinde kendimize güven kazanmaya başladık. Biz Onu çok sevdik ve O'na büyük saygı duyduk. O hiçbir gün bizim yanlışımızı görmedi ve yüzümüze vurmadı. Yanlışlıkları hep örttü. Örterek azalmasını sağladı.Ben bir gün sınıfta Tarih Öğretmenine o zaman Kadir Mısıroğlu'nun yazılarından öğrendiğim bir olayı aktardım. Olay Mustafa Kemal'i Vahidettin'in Anadolu'ya göndermesiyle ilgiliydi. Bugün tevatür hale gelen bilgiye öğretmen fena bozulmuş, dersi terk ederek soluğu idarede almıştı. Biraz sonra sınıfa Müdürümüz geldi. Yine o beyefendi tavrı üzerinde olarak bize öğüt veriyor, bizi 'her doğrunun her yer ve zamanda söylenemeyeceğini' anlatıyordu. Yine efendiliğinden taviz vermemişti. Ama biz mesajı almıştık.Okulu bitirmiş üniversiteye kaydolmuştuk. Ben bir fakülteden atılmıştım. Sosyal faaliyetler dolayısıyla okula uğruyordum. Mezunlar derneği ve MTTB çevresinde okulla irtibatımı devam ettiriyordum. Bir zaman sonra müdürlükten alındığını duydum.Ben ikinci bir fakülteye kaydolmuş ve oradan mezun olmuşum. Atanmayı beklerken liseyi bitirdiğim okulda İngilizce derslerine girmeye başladım. Öğretmenlerimle aynı okulda görev yapmak büyük zevkti. Sigara içiyordum. Öğrenciliğimde Yeşilay kolu aktif yönetim kurulu üyesi olduğum halde arkadaşlar tarafından uzun zaman duman altına maruz bırakıldığımdan sigaraya başlamıştım. O zamanlar tütün içiyordum. Öğretmenler odasında – her tiryaki öğretmen gibi- ben de sigara içiyordum. Oysa hocalarımın yanında içmemeliydim.. Şimdi hala bundan dolayı mahcubum. O beni uyarmadı. Uyarmaya tenezzül bile etmedi.Neden sonra fark ettim ki öğretmenler odasına gelmemeye, boş vakitlerine kütüphaneye gitmeye başladı.Bana bir gün 'sen İngilizcede kendini yeterli görüyor musun' mealinde bir şey söyledi. Ben de üniversitede kalmak için dile çok çalıştığımı ifade ettim. Aslında bu benim saygısızlığıma bir ilenmeydi. Ondan özür dileyemedim.Geçenlerde bulunduğum ve halen öğretmenlik yaptığım kente geldi. Belden rahatsız olduğum halde ziyaretine gittim. Dilimin ucuna geldiği halde yeni bir pot kırarım, hocamı tekrar üzerim korkusuyla açamadım konuyu. Ama o sezmiş gibi başında geçen bir olayı anlattı.Olay kendisinin üniversitede sigara içmesiyle ilgiliydi. Hocasının onu fark edişini İstanbul beyefendiliği tarzıyla onu onöre ettiğini, bu anlatsıyla sanki benim yıllar önce yaptığım bu saygısızlığı telore ettiğini bildiriyor, benim özrüme mahal vermiyordu.Ben Onun bir Maraş beyefendisi olarak örnek idareci, örnek öğretmen olarak gördüm ve kendime idol edindim. Ama ne kadar başardım bilmiyorum. Bütün idareci ve öğretmenlere örnek olması dileğiyle bana hakkını helal etmesini isterim.Ahmet KemalKayıt Tarihi : 27.6.2017

MUSTAFA SIDDİK USLU(Bir üstün ahlak sahibi örnek muallim)

İzmit İmam Hatip Lisesinin ilk öğrencileri olan bizler despot bir idare anlayışından sonra son derece demokrat bir müdürle karşılaştık. Artık saçlarımız sifıra vurulmayacaktı. Merdivenlerden süzülerek çıkan Yeni Müdür oldukça güzel giyimli biriydi. Saçları düzgün taranmıştı. Konuşması tam bir beyefendi havası

veriyordu.

Ne günlerden geçmiştik Allahım. Okulda tam bir terör havası estiriliyordu. Girişte yapılan sıkı kontroller, başımıza takılan kasketler. Yoğun bir askeri disiplin altındaydık. Saçlarımız en fazla 3 numara olacak, alaburus olmayacaktı. Buna uymayanlar okula alınmıyor, alaburus saçlara makas atılıyordu.

Elbise tek tipti. En ufak değişiklik göze çarpıyor, cezalandırılıyordu. Dayak girila gidiyordu. İdareciler kral, öğretmenler despottu. Dersler ağır, sınavlar zordu. Öğretmenler dipnotlardan soru soruyorlardı.

Geçer not almak için günü gününe çalışmaktan, kelime kelime ezberlemekten başka çare yoktu.

Öğretmenler ani sözlü ve yazılı sınavları yapıyor, en zor sorular sorarak sıfırı basmaktan büyük haz alıyorlardı. Bizi adeta düz duvara tırmandırıyorlardı.

Her sabah dışarda sıra oluyor, uygun adım marşla sınıflara giriyorduk. Tam bir robot olarak yetiştiriliyorduk.

İşte tam böyle bir ortamda idare değişikliği oluyordu. Bir beyefendi nur topu gibi bir müdürümüz olmuştu. Samsun İmam Hatip Okulu Müdürlüğünden gelmişti buraya. Eski müdürümüz görevden alınmıştı. Kısa zaman sonra onu ilimiz müftülüğünde vaizliğe atanmış olarak gördük.

Yeni Müdürümüzün adı Mustafa Siddik Uslu idi. Onu daha ilk günden sevmeye başlamıştık. Hadis dersimize giriyordu. Sınıf onun kişiliğine büyük saygı duyuyordu. Çünkü O da bize saygı duyuyor ve bunu oldukça güzel bir şekilde hissettiriyordu. Giyimi, yürüyüşü, bakışları, tarzı ve tavrıyla tam bir beyefendiydi.

Hiçbir öğrenciyi azarlamıyor, kimsede kusur aramıyordu. Hep iyi ve güzel olanı görüyor, takdir ediyordu. Tam bir beyefendiydi. Maraş beyefendisi. İstanbul beyefendisi gibi.

Onun kişiliğiyle kendimize saygı duymaya başlamıştık. Hatta bize saygı duymayan öğretmenlere...

Sevgiden hiç bahsetmeyeceğim. Öğrencisine saygı duymayan öğretmen onu sevmiyordur bence.

İşte biz Onun şahsında saygıyı öğrendik. Biz Onun sayesinde kendimize güven kazanmaya başladık. Biz Onu çok sevdik ve O'na büyük saygı duyduk. O hiçbir gün bizim yanlışımızı görmedi ve yüzümüze vurmadı. Yanlışlıkları hep örttü. Örterek azalmasını sağladı.

Ben bir gün sınıfta Tarih Öğretmenine o zaman Kadir Mısıroğlu'nun yazılarından öğrendiğim bir olayı aktardım. Olay Mustafa Kemal'i Vahidettin'in Anadolu'ya göndermesiyle ilgiliydi. Bugün tevatür hale gelen bilgiye öğretmen fena bozulmuş, dersi terk ederek soluğu idarede almıştı. Biraz sonra sınıfa Müdürümüz geldi. Yine o beyefendi tavrı üzerinde olarak bize öğüt veriyor, bizi 'her doğrunun her yer ve zamanda söylenemeyeceğini' anlatıyordu. Yine efendiliğinden taviz vermemişti. Ama biz mesajı almıştık.

Okulu bitirmiş üniversiteye kaydolmuştuk. Ben bir fakülteden atılmıştım. Sosyal faaliyetler dolayısıyla okula uğruyordum. Mezunlar derneği ve MTTB çevresinde okulla irtibatımı devam ettiriyordum. Bir zaman sonra müdürlükten alındığını duydum.

Ben ikinci bir fakülteye kaydolmuş ve oradan mezun olmuşum. Atanmayı beklerken liseyi bitirdiğim okulda İngilizce derslerine girmeye başladım. Öğretmenlerimle aynı okulda görev yapmak büyük zevkti. Sigara içiyordum. Öğrenciliğimde Yeşilay kolu aktif yönetim kurulu üyesi olduğum halde arkadaşlar tarafından uzun zaman duman altına maruz bırakıldığımdan sigaraya başlamıştım. O zamanlar tütün içiyordum. Öğretmenler odasında - her tiryaki öğretmen gibi- ben de sigara içiyordum. Oysa

hocalarımın yanında içmemeliydim.. Şimdi hala bundan dolayı mahcubum. O beni uyarmadı. Uyarmaya tenezzül bile etmedi.

Neden sonra fark ettim ki öğretmenler odasına gelmemeye, boş vakitlerine kütüphaneye gitmeye başladı.

Bana bir gün 'sen İngilizcede kendini yeterli görüyor musun' mealinde bir şey söyledi. Ben de üniversitede kalmak için dile çok çalıştığımı ifade ettim. Aslında bu benim saygısızlığıma bir ilenmeydi. Ondan özür dileyemedim.

Geçenlerde bulunduğum ve halen öğretmenlik yaptığım kente geldi. Belden rahatsız olduğum halde ziyaretine gittim. Dilimin ucuna geldiği halde yeni bir pot kırarım, hocamı tekrar üzerim korkusuyla açamadım konuyu. Ama o sezmiş gibi başında geçen bir olayı anlattı.

Olay kendisinin üniversitede sigara içmesiyle ilgiliydi. Hocasının onu fark edişini İstanbul beyefendiliği tarzıyla onu onöre ettiğini, bu anlatısıyla sanki benim yıllar önce yaptığım bu saygısızlığı telore ettiğini bildiriyor, benim özrüme mahal vermiyordu.

Ben Onun bir Maraş beyefendisi olarak örnek idareci, örnek öğretmen olarak gördüm ve kendime idol edindim. Ama ne kadar başardım bilmiyorum. Bütün idareci ve öğretmenlere örnek olması dileğiyle bana hakkını helal etmesini isterim.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 27.6.2017